

DIÀLEG (131) - febrer 2008

La pregunta està servida

Els mitjans de comunicació, ens serveixen com els restaurants la pregunta del dia. Però, aqueta pregunta del dia, sempre està més interessada per l'audiència, les rialles i les trucades, que no pas per la Veritat... Amb els interrogants que planteja la vida humana... «no se juega» La veritat la tenim a l'abast, per això que tenim gravat ben endins el desig de saber. Necessitem la veritat, perquè ens fa lliures... i per poder escollir lliurement el camí que porta a la VIDA. Hi ha equivocats i tard o d'hora trobarem camins sense sortida i lleis inexorables que com anells de foc bloquejaran la nostra existència... I també haurem de saber per discernir el que ens toca fer a nosaltres, i el que hem de deixar en les mans amoroses de Déu. Llàstima que avui, això no es pugui dir. Fa por de què ens considerin creients, i per escapar d'un extrem caiem en l'altre; per evitar que cap aliment ens faci mal d'estómac, ens estem morint de gana. El dia 9 del mes passat, els de Catalunya Ràdio volien saber **si la vida és com una obra de teatre?** i va resultar **SÍ, però dramàtica**. En el debat, els oients donaven les seves opinions amb més nervis que temps per expressar-se, mentre que el convidat, el Sr. J.M. Benet i Jornet, autor d'obres de teatre i serials televisius es va expressar amb tranquil·litat i claredat. Va acabar dient *que aquesta obra dramàtica, que en diem l'existència, no l'ha creat ningú. Naixem, interpretem el que podem, i quan s'ha acabat, s'acaba, no hi ha res més... n i que ho digui el Papa de Roma, va dir textualment*. Aquesta visió moderna, progressista i autosuficient de la vida, que té poder per entrar a les cases, amb el comandament a distància, sense obrir la porta, és un ateisme molt pràctic i molt perillós que va filtrant una doctrina que només valora la immediatesa, l'eficàcia i la rapidesa. Que prescindeix de Déu com un objecte que no serveix, perquè el seu Amor no està al dia, i el camí de la fe és massa lent i exigeixen. Però el nombre de testimonis que han afrontat la gran aventura de la fe han compartit la Creu i han aconseguit la Victòria és incalculable. Penso en un jove, a qui les lleis inexorables li van barrar el pas, i que pel camí de la fe va descobrir el protagonisme que ha compartit i comparteix amb Déu, en aquesta **gran obra d'amor, que és la Vida...** la Creu, la Victòria i la creació dels fills. Déu va comptar amb ell i la mare, i compta amb tots els pares per crear, protegir i fer créixer la vida, però, els pares necessiten Déu, perquè la vida que han creat sigui eterna. *I compta amb tu i amb mi perquè que li oferim la nostra esperança pels que no esperen, i la nostra fe pels que no creuen. Que hem de fer?* La pregunta està servida... /A.A.

Senyors del PSC

Potser ja n'hi ha prou, no els sembla?
Perquè no accepten d'una vegada que ja no governen?
Què vol dir «set mesos vivint de renda»?
Estan segurs que no hi ha cap projecte? Tal i com diuen.
El que passa és que a vostès els agradava molt el que amb català en diuen «fer volar coloms».
Què han fet amb 18 anys de govern?
On és l'hospital nou? Van arreglar el parc de la Rectoria Vella?

Tot aquell projecte virtual que varen passar abans de les eleccions no devia ser precisament barat, s'atrevirien a dir què va costar? Amb tants anys de governar, no varen tenir temps de fer-lo realitat?

Si la memòria no em falla, i com a mestressa de casa, recorden quin percentatge varen apujar la taxa d'escombraries i la contribució? ...

I sí, en una cosa tenen raó: S'ha de saber escoltar les entitats i ciutadans que ho demanin.

Però tractar-los a tots per igual i no fer favoritismes per tenir més vots, com s'ha fet fins ara. El que tothom vol són fets i no bones paraules que no porten enlloc.

-Tinc un Pla!-

La joventut socialista de Sant Celoni (JSC), aprofitant la renovació de l'executiva, s'ha preguntat sobre les principals preocupacions dels joves (i també dels celonins), al marge dels discursos polítics que sovint ens intenten construir problemes per a, tot seguit (per art de màgia), trobar-hi una solució.

Després d'algunes reunions, JSC no ha divergit massa sobre l'informe del CIS de 23 de novembre de 2007, on el 32.8% dels enquestats identifica l'habitatge com a principal problema. Podríem parlar de la pèrdua de 300.000 EUR per a la rehabilitació de Can Ramis, gràcies a l'actuació de Convergència i Unió en l'aprovació de la Llei de Pressupostos... Seria un tema interessant, i sobretot veure d'on trauran ara els diners per a fer-ho... però en aquesta ocasió ens centrarem en l'habitatge.

No es tracta d'un tema fàcil. De fet, podríem mirar cap a un altre lloc i afirmar que l'augment de preus en la compra i lloguer es deu a la gran capacitat financera dels ciutadans. Això va fer el Partit Popular en aquells anys gloriosos de govern... I així els va anar. Van començar amb l'habitatge i van acabar a l'oposició.

La millor forma de combatre un problema és reconèixer-lo. Així ho veiem nosaltres, com ho veu el partit socialista. El següent pas, més complicat, és intentar combatre'l. I això està fent la companya Carme Chacon.

Per primera vegada s'aposta per una política activa i real d'emancipació per als joves que fuig de les simples declaracions-estudis sobre els problemes i visió del jovent actual, tan nombrosos durant els governs de dreta... Potser pensaven que conèixer fins quin punt érem desgraciats ens feia menys desgraciats... Bé, és una idea...

La realitat, però, és que avui **qualsevol celoní d'entre 22 i 30 anys amb menys de 22.000 EUR de sou l'any, pot sol·licitar un ajut de 210 EUR mensuals per al lloguer del seu pis, 600 EUR de préstec sense interessos per a la fiança i 120 EUR si necessita avalador privat. Fets, no paraules**, que diria en Montilla.

No demanarem què en pensa CiU sobre aquest tema... Potser encara no han paït que estan governant a Sant Celoni (gràcies a l'ineestimable vot d'esquerres de la progressista CUP)... *Tinc un pla!* anuncia la fotografia d'un Deulofeu pletòric a la primera plana del seu web. I us preguntareu, quin pla? Un nou pla d'habitatge? De residus? D'instal·lació de la banda ampla? Però el missatge continua: *M'agradaria poder-lo desenvolupar com a alcalde del nostre municipi. Dimecres 23 de febrer a les 20h30 a l'Ateneu. Eii! Anem-hi! A veure si per fi sabem quina una en prepara el nou consistori!*

No, senyora, no. No s'afanyi en agafar el telèfon i confirmar assistència per a conèixer les noves línies del mandat progressista del tàndem CiU-CUP... perquè sí que és per al 23 de febrer... però de 2007! Ja podem esperar, ja, per a *El Pla*... En fi, si més no, és preocupant que la notícia més nova a can CiU sigui de maig de 2007... Serà cert allò que els dies no passen igual de ràpid per a tothom... Si continuem així, ens farem famosos: no ens estranyaria veure aquest dijous un *gag* de Sant Celoni al programa *Polònia* emulant el famós anunci de Mitsubishi: *Y Franco, ¿qué opina de esto?*

Per a més informació (sobre l'habitatge), truqueu al 012.

jsc.santceloni@gmail.com

Jo penso que la feina que fa l'actual equip de govern la fa amb gran il·lusió, és bona i mica a mica es va veient. I per descomptat «NO FAN VOLAR COLOMS».

I dels comptes? De les despeses relacionades amb el govern del PSC? Només cal llegir bé, molt bé.

Atentament,

**Carme Puig
Sant Celoni**

www.laviladigital.com